

Kitap Hakkında:

J. M. Keynes'in Şubat 1936 yılında İstihdam, Faiz ve Paranın Genel Teorisi adı altında yayınlamış olduğu kitap, kapitalizmin 20. yüzyılın ikinci çeyreğinden itibaren yaşamaya başladığı iktisadî kriz ortamının bir ürünü olarak değerlendirilebilir. Genel Teori'nin iktisadî istikrarın sağlanmasına ilişkin devletin ekonomiye müdahale etme gerekliliği, belirsizlik altında alınacak iktisadî kararlar ve en nihayetinde de, dünya ekonomisine ilişkin kurumsal yapıların oluşturulmasına yönelik kaygıları içinde barındırdığını belirtmek mümkündür. Bunun ötesinde, Genel Teori, günümüz makroiktisadının da gelişmesi açısından ortaya konan ilk çalışma olma niteliğine sahiptir. Genel Teori, ister yayımlandığı tarihte yaşanmakta olan iktisadî krizin aşılmasına ilişkin çözüm yollarını sunması açısından önemsenin, isterse de dönemde söz konusu krizin çözümüne ilişkin elde başkaca kaynak olmaması temelinde değerlendirilerek hafife alınsın, kapitalizmin 20. yüzyıldaki iktisadî krizine çözüm sağladığı bir vakıdır. Bunun ötesinde, Genel Teori'de sunulan iktisadî politika çözümlerinin 1960'lı yılların sonuna kadar kapitalizmin uzun genişleme dönemini yani Altın Çağ'ını yaşamasını mümkün kıldığı da görmezlikten gelinemez. Ancak, bu tarihten sonra Keynes İktisadî'nin değil ama Keynesyen iktisadın işlevini yitirmesinin yanı sıra yenedünya düzeni düşüncesi çerçevesinde devreye sokulan monetarist iktisat politikası ve uygulamalarının beslediği neoliberal iktisat politikaları dünya ekonomisinde hâkimiyet kurmuştur.

Bu noktadan hareketle, 21. yüzyılın başında yani 2007 yılı sonundan itibaren kapitalist dünya sisteminin yeni, derin ve büyük bir iktisadî kriz yaşamaya başlaması, genelde kapitalizmin iç dinamiklerinin kaçınılmaz bir sonucu olsa da, özelde, 1970'li yıllardan itibaren uygulanagelen neoliberal iktisat politikalarının bir ürünü olduğu söylenebilir. Elan yaşamakta olan dünya iktisadî krizini çözmeye yönelik şu ana kadar devreye sokulan ve ağırlıklı olarak monetarist iktisadî politikalar niteliğine sahip uygulamaların pek de işe yaramamış olduğu görüntüsünü vermesi, Keynesyen iktisat politikalarının da bir iktisadî politika bileşeni olarak devreye sokulup sokulmaması tartışmalarını gündeme oturtmuştur. Tam da bu aşamada yani 2007 yılından bu yana sürmekte olan iktisadî krize çözüm bulma arayışında Keynesyen iktisat politikalarının yararlılığının söz konusu edilebilmesi, bu politika uygulamasının devreye sokulduğu dünya iktisadî konjonktürünün hatırlanmasını kaçınılmaz kılmaktadır. Bir başka deyişle, Keynesyen iktisat politikalarının uygulandığı dönemde elde ettiği bir başarıdan söz edilecekse, bu başarı, söz konusu iktisadî politika uygulamalarının, ilgili dönemde yaşanan sorunlar ve münhasıran bu sorunlara yönelik politika uygulamaları olması nedeniyledir. Bunun yanı sıra 1939-1945 yılları arasında yaşanan II. Savaş'ın da, Keynesyen iktisadî politikaların başarı elde etmesinde hiç tereddütsüz katkıda bulunduğu da ayrıca unutulmamalıdır.

Bu nedenle, 1929 ve 2007 yılı iktisadî krizlerini yaratan dünya iktisadî koşullarının, beraberinde getirdiği sorunların ve gelişmelerin farklılığı veri iken, şu günlerde yaşanmakta olan iktisadî sorunlara yönelik uygulamaların pek de etkin olmaması karşısında Keynesyen iktisadî politikaların tereddütsüz devreye sokulması biçimindeki tartışmaların çok da rasyonel olduğu söylenemez.

Yapılan bu derlemede, hâlihazırda yaşanmakta olan iktisadî krize ilişkin Keynes çözümlerini ön plâna çıkaran metinlerin ortaya konması hedefi güdülmemiştir. Hedeflenen, Genel Teori'de yer alıp da yaygın olarak üzerinde fazlaca durulmamış konuların günümüzdeki iktisadî gelişmeler veri iken bir kez daha ele alınması ve değerlendirilmesine yöneliktir. Hâl bu olduğunda, derlemede yer alan çalışmaların, sürmekte olan iktisadî krizin çözümüne yönelik Keynes İktisadî'na başvurulup vurulmaması gereği tartışmalarına da ışık tutacağına inanılmaktadır.